

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 73/22
Люксембург, 4 май 2022 г.

Решение по дело T-718/20
Wizz Air Hungary/Комисия (TAROM — помощ за оздравяване)

Общият съд потвърждава решението на Комисията, с което се одобрява помощта за оздравяване от 36 660 000 EUR, предоставена от Румъния на авиокомпанията TAROM

Помощта е съвместима с вътрешния пазар, тъй като е насочена към преодоляване на социалните трудности, които може да породят прекъсване на предоставянето на услугите на TAROM за свързаността на румънски региони

На 19 февруари 2020 г. Румъния уведомява Европейската комисия за план за помощ за оздравяване на румънската авиокомпания TAROM, извършваща дейност главно в областта на националния и международния превоз на пътници, товари и пощенски пратки. Мярката, за която е отправено уведомление, се състои от заем за финансиране на нуждите на TAROM от ликвидни средства в размер около 36 660 000 EUR, подлежащ на погасяване в края на шестмесечен период с възможност за предсрочно частично погасяване.

Без да започва официалната процедура по разследване по член 108, параграф 2 ДФЕС, с решение от 24 февруари 2020 г.¹ Комисията квалифицира мярката, за която е отправено уведомление, като държавна помощ, съвместима с вътрешния пазар на основание член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС и Насоките за държавна помощ за оздравяване и реструктуриране на нефинансови предприятия в затруднено положение².

Авиокомпания Wizz Air Hungary Zrt. (наричана по-нататък „жалбоподателят“) подава жалба за отмяна на това решение, **която е отхвърлена** от десети разширен състав на Общия съд. В своето решение Общият съд внася уточнения по проверката на съвместимостта с вътрешния пазар на помощи за оздравяване и за реструктуриране с оглед на предвиденото в Насоките условие такива помощи да допринасят за цел от общ интерес. Общият съд също така за пръв път анализира предвиденото в същите насоки условие за еднократност на помощите за оздравяване и за реструктуриране на предприятия в затруднено положение.

Съображения на Общия съд

Общия съд отхвърля, на първо място, изтъкнатите основания за отмяна, в чиито рамки се твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, решавайки да не започне официалната процедура по разследване, въпреки съмненията, които трябвало да изпитва при предварителната преценка на съвместимостта с вътрешния пазар на помощта, за която е отправено уведомление.

В това отношение жалбоподателят по-специално твърди, че установяването на съвместимостта с вътрешния пазар на помощта, за която е отправено уведомление, противоречи на предвидените в Насоките две условия, за да може помощ за оздравяване в полза на предприятие в затруднено положение да бъде квалифицирана като съвместима с вътрешния пазар, а именно 1) условието мярката за помощ да допринася за цел от общ

¹ Решение C(2020) 1160 final на Комисията от 24 февруари 2020 г. относно държавна помощ SA.56244 (2020/N) — Румъния — Помощ за оздравяване на TAROM (ОВ С 310, 2020 г., стр. 3).

² Насоки за държавна помощ за оздравяване и реструктуриране на нефинансови предприятия в затруднено положение (ОВ С 249, 2014 г., стр. 1, наричани по-нататък „Насоките“).

интерес и 2) условието за еднократност на помощите за оздравяване и за реструктуриране. Според жалбоподателя неспазването на тези условия разкривало наличието на съмнения, които трябвало да накарат Комисията да започне официалната процедура по разследване.

Най-напред, Общият съд припомня, че когато помощ, за която е отправено уведомление, поражда съмнения в съвместимостта ѝ с вътрешния пазар, Комисията е длъжна да започне официалната процедура по разследване.

По-нататък, що се отнася до първото условие, което е приложимо за помощите за оздравяване и за реструктуриране и чието неизпълнение се твърди — а именно условието да се преследва цел от общ интерес — Общият съд посочва, че съгласно точка 43 от Насоките, за да бъде обявена за съвместима с вътрешния пазар въз основа на Насоките, помощта, за която е отправено уведомление, трябва да преследва цел от общ интерес, а именно да е насочена към предотвратяване на социални трудности или справяне с пазарна неефективност. Това се потвърждава от точка 44 от тези насоки, съгласно която държавите членки трябва да докажат, че неплатежоспособността на бенефициера е вероятно да породи сериозни социални трудности или голяма пазарна неефективност, по-специално като докажат, че съществува риск от прекъсване на предоставянето на важна услуга, която е трудно да бъде възпроизведена и която конкурент трудно би могъл да осигурява вместо бенефициера.

Според Общия съд от тези точки от Насоките следва, че макар съответната държава членка да трябва да докаже, че помощта е насочена към предотвратяване на социални трудности или справяне с пазарна неефективност, **тя не е длъжна да доказва, че без мярката за помощ някои отрицателни последици непременно ще настъпят, а само, че съществува риск от настъпването им.**

Що се отнася до въпроса дали Комисията е трябвало да се усъмни в наличието на риск, че без мярката за помощ, за която е отправено уведомление, ще настъпят социални трудности или пазарна неефективност или в това, че мярката цели да предотврати тяхното настъпване или да се справи с тях, Общият съд констатира, че предвид лошото състояние на румънските пътна и железопътна инфраструктура, Комисията е имала право да приеме, че **регионалната свързаност посредством вътрешните въздушни маршрути и международната свързаност, осигурявани от TAROM, представляват важна услуга, чието прекъсване може да доведе до сериозни социални трудности** или да съставлява пазарна неефективност по смисъла на точка 44, буква б) от Насоките.

В този контекст Общият съд освен това уточнява, че макар да е възможно при проверката на наличието и законосъобразността на държавна помощ да се наложи при необходимост Комисията да отиде по-далеч, а не само да разгледа фактическите и правните обстоятелства, доведени до знанието ѝ, от това не може да се заключи, че Комисията трябва да издирва, по своя собствена инициатива и при липса на каквото и да било косвено доказателство в този смисъл, всичката информация, която би могла да има връзка с разглеждания от нея случай, дори такава информация да е обществено достояние.

С оглед на тези уточнения Общият съд, разглеждайки различните изтъкнати от жалбоподателя доводи, заключава, че с тях не може да се оспори анализът на Комисията, потвърждаващ важността на авиокомпанията TAROM за свързаността на румънски региони и твърде голямото отражение, които би имала нейната неплатежоспособност за тези региони. Следователно **Комисията е могла, без да изпитва съмнения, само въз основа на това да заключи, че помощта, за която е отправено уведомление, отговаря на условията** по точки 43 и 44 от Насоките.

Накрая, що се отнася до второто условие, което е приложимо за помощите за оздравяване и за реструктуриране и чието неизпълнение се твърди от жалбоподателя — а именно условието за еднократност — Общият съд припомня, че съгласно точка 70 от Насоките такива помощи следва да се отпускат на предприятията в затруднено положение само за една операция по реструктуриране. В този контекст в точка 71 от Насоките по-специално се

предвижда, че когато предприятие вече се е получавало от помощ за оздравяване или за реструктуриране, Комисията разрешава нови помощи само ако са изтекли поне десет години (1) от предоставянето на предходната помощ, (2) от приключването на предходния период на реструктуриране или (3) от спирането на прилагането на плана за предходното реструктуриране.

В това отношение Общият съд отбелязва, че макар до 2019 г. авиокомпанията TAROM да се е ползвала от прилагането на помощ за реструктуриране под формата на заем и няколко гаранции по други получени от него заеми, това не променя факта, че тази помощ е била отпусната между 1997 г. и 2003 г. и че всички гаранции по заеми са били задействани веднага след предоставянето им. Тъй като действителното прехвърляне на ресурсите не е решаващо, за да се определи датата на предоставяне на помощта, първата хипотеза по точка 71 от Насоките — а именно изтичането на срок от поне десет години от датата на отпускане на предходната помощ за реструктуриране — съответно е била налице.

Що се отнася до втората и третата хипотеза по точка 71 от Насоките — а именно изтичането на период от поне десет години от края на предходния период на реструктуриране или от спирането на прилагането на предходния план за реструктуриране — Общият съд посочва, че **понятието „период на реструктуриране“ се отнася за периода, през който са взети мерките за реструктуриране**, който по принцип е отделен от този, през който мярка за държавна помощ, придружаваща тези марки, е прилагана. Пренебрегвайки правилата относно тежестта за доказване, която жалбоподателят носи в това отношение, той не представя никакво пряко или косвено доказателство, от което да е видно, че предходният период на реструктуриране е приключил по-малко от десет години преди предоставянето на мярката за помощ, за която е отправено уведомление.

Що се отнася до понятието „план за реструктуриране“, Общият съд освен това уточнява, че връзката на помощ за реструктуриране с план за реструктуриране не означава, че тази помощ като такава е част от въпросния план за реструктуриране, тъй като наличието на последния, напротив, е съществено условие, за да може такава помощ да се счете за съвместима с вътрешния пазар. Общият съд съответно отхвърля твърдението на жалбоподателя, че прилагането до 2019 г. на помощта за реструктуриране, предоставена на TAROM между 1997 г. и 2003 г., означава, че планът за реструктуриране, който е бил свързан с тази помощ, също е просъществувал до 2019 г.

С оглед на гореизложеното Общият съд отхвърля и оплакванията на жалбоподателя, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, решавайки да не започне официалната процедура по разследване, въпреки съмненията, които трябвало да изпитва при предварителната преценка на условието за еднократност на помощите за оздравяване и за реструктуриране.

На второ място, Общият съд **отхвърля** основанието, в чийто рамки се твърди, че Комисията не е изпълнила задължението си за мотивиране, и съответно отхвърля **цялата жалба**.

ЗАБЕЛЕЖКА: Актът на Общия съд може да се обжалва пред Съда само по правни въпроси в срок от два месеца и десет дни, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: С жалбата за отмяна се иска отмяна на актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293